

Αστοχίες και ελλείψεις

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Όταν γίνεται χειροτονία διακόνου, πρεσβυτέρου ή επισκόπου, ο υποψήφιος γονατά μπροστά στην Αγία Τράπεζα και ο Επίσκοπος που τελεί τη χειροτονία, τοποθετεί το Ωμοφόριό του στο κεφάλι του χειροτονουμένου και λέει: «Η θεία Χάρης, η πάντοτε τα ασθενή θεραπεύουσα και τα ελλείποντα αναπληρούσα, προχειρίζεται τον... (λέει το όνομά του) εις διάκονο, πρεσβύτερο, επίσκοπο (ανάλογα με το βαθμό που θα πάρει)».

Η διαβεβαίωση ότι η Χάρη του Θεού θεραπεύει τις ασθένειες και αναπληρώνει τις ελλείψεις, δίνει ελπίδα και αποτρέπει από την απόγνωση αλλά και από την έπαρση που θεωρεί ότι οι ανθρώπινες δυνατότητες είναι απεριόριστες.

Οι ασθένειες, για τις οποίες λέει ότι η Χάρη του Θεού θεραπεύει πάντοτε, είναι βασικά οι αμαρτίες, οι αστοχίες και αναπηρίες μας, που, ως άνθρωποι ντυμένοι τη φθορά, έχουμε κληρονομήσει και στις οποίες είμαστε επιρρεπείς. Οι δε ελλείψεις είναι όλα εκείνα που θα πρέπει να έχουμε αλλά μας υπολείπονται. Τα χαρίσματα, οι

αρετές, τα μέσα εκείνα που συμβάλλουν στην καλύτερη επιτέλεση του έργου μας ως κληρικών.

Όλα τα πιο πάνω αναφέρονται σ' αυτούς που ανάλαβαν το βαρύ κλήρο - αποστολή να διακονούν το λαό του Θεού, οδηγώντας τον από τη γη προς τα άνω, για να ζήσει την ατελείωτη χαρά από το νυν αιώνα και να γευτεί Ζωή αιώνιο.

Όμως, κι ο κάθε λαϊκός, μέλος της Εκκλησίας του Χριστού, που αποφάσισε να «αρνηθεί τον εαυτό του και να σηκώσει το σταυρό του» και να Τον ακολουθήσει, χρειάζεται κι αυτός τη Χάρη του Θεού για να «θεραπεύσει τις ασθένειές του και ν' αναπληρώσει τις ελλείψεις του». Γιατί, η προσπάθεια να ζήσει κανείς στην καθημερινότητά του το Ευαγγέλιο, δεν είναι αρκετή αν δεν συμπορευτεί η Θεία Χάρη. Τότε ο αγώνας γίνεται πιο εύκολος, έχει χαρά, έχει πληρότητα.

Ποιος μπορεί να καυχηθεί ότι δεν έχει αναπηρίες πνευματικές, ότι δεν αμάρτησε και δεν αστόχησε; Ποιος μπορεί να υπερηφανευτεί ότι έχει όλες τις αρετές, όλα τα χαρίσματα κι ότι δεν έχει ελλείψεις;

Ο λόγος του Χριστού, ότι «χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα», δεν παραπέμπει μόνο στο ταπεινό φρόνημα που καλούμαστε να έχουμε αλλά και στην ελπίδα, στην προσδοκία της θεϊκής συμπαράστασης. Δεν είμαστε μόνοι, ορφανοί και απροστάτευτοι στον κόσμο αυτό. Έχουμε ένα Πατέρα που μας αγαπά, που θυσιάζει το μονογενή Του Υιό για μας, που θέλει να ξέρουμε ότι μας αγαπά χωρίς

όρια.

Η εμπειρία της αγάπης Του γίνεται στον χώρο της καρδιάς με τρόπο που δεν καθορίζεται, σε προσωπικό επίπεδο, σε χρόνο που δεν ορίζεται. Ό,τι και να 'μαστε, όπως και να ζούμε, η αγάπη Του δεν αλλοιώνεται κι ούτε αυξομειώνεται. Με τρόπο μυστικό βεβαιώνεται σε σημαντικά ή απλά γεγονότα. Όπως και με τρόπο μυστικό ενεργεί η Χάρης Του, σ' όσους θέλουν και το ζητούν, ώστε να θεραπεύονται σιγά σιγά οι ασθένειες και αστοχίες τους και να αναπληρώνονται οι μικρές ή μεγάλες ελλείψεις τους.

isagiastriados.com

<https://bit.ly/2PN80EI>